

רע"פ 2151/21 - שחף דהן נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 2151/21

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקש: שחף דהן

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי באר שבע ב-עפ"ג 73943-11-20 ו-35668-12-20 מיום 24.2.2021 שניתן על ידי השופטים י' עדן, ע' כהן ו-י' דנינו

בשם המבקש: עו"ד אלון קריטי; עו"ד מור עטיה

החלטה

1. לפניי בקשה למתן רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע (השופטים י' עדן, ע' כהן ו-י' דנינו) ב-עפ"ג 73943-11-20 וב-עפ"ג 35668-12-20 מיום 24.2.2021, בערעורים על גזר דינו של בית משפט השלום בבאר שבע (השופט ר' סולקין) בת"פ 13454-09-18 מיום 20.10.2020.

2. כעולה מכתב האישום המתוקן, המבקש ושני אנשים נוספים הסכימו ביניהם לגדל סם מסוכן מסוג קנבוס בדירה בקריית גת ב"כמות מסחרית", כלשון כתב האישום. בהתאם להסכמותיהם, המבקש ואחד האחרים גידלו יחד "כמות גדולה" מסם זה בסיועו של השלישי.

ביום 27.8.2018 הגיעו שוטרי משטרת ישראל לדירה, ומצאו בה כ-100 שתילים של סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל כולל של 23 ק"ג.

בגין מעשים אלו, יוחסה למבקש עבירה של ייצור, הכנה והפקה של סם מסוכן לפי סעיף 6 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: הפקודה); וכן עבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית לפי סעיפים 7(א) ו-7(ג) לפקודה.

3. בית משפט השלום הרשיע את המבקש, על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום.

4. בגזר דינו, בית משפט השלום עמד על חומרת העבירות בהן הורשע המבקש, על מדיניות הענישה הנוהגת, ועל העונשים שנגזרו על שני האחרים שהורשעו בגין מעורבותם בגידול הסם, וקבע כי בשים לב לעיקרון "אחידות הענישה ומניעת אפליה בין המעורבים השונים בפרשה", ולכך שעל המסייע בפרשה נגזרו 5 חודשי מאסר בפועל בלבד, מתחם העונש ההולם את מעשי המבקש הוא בין 8 ל-24 חודשי מאסר בפועל.

בקביעת העונש בתוך המתחם, שקל בית המשפט, בין היתר, את העובדה כי המבקש קיבל אחריות על מעשיו; כי הוא נעדר עבר פלילי; כי שהה 50 ימים במעצר, ולאחר מכן שוחרר בתנאים מגבילים; ואת התסקיר השלילי שהוגש בעניינו.

לאור שיקולים אלו, גזר בית משפט השלום על המבקש עונשים של 9 חודשי מאסר בפועל ללא ניכוי ימי מעצרו, שירוצו בדרך של עבודות שירות; 12 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים לבל יעבור עבירה מסוג "פשע" לפי הפקודה, או עבירה מסוג "פשע" בניגוד לחוק המאבק בתופעת השימוש בחומרים מסוכנים, התשע"ג-2013 (להלן: החוק); 90 ימי מאסר על תנאי למשך שנתיים לבל יעבור עבירה מסוג "עוון" לפי הפקודה, או עבירה מסוג "עוון" בניגוד לחוק; קנס כספי בסך 18,000 שקלים או 150 ימי מאסר תמורתו; פסילה מהחזקה או מקבלת רישיון נהיגה למשך 12 חודשים; וכן 12 חודשי פסילה על תנאי מהחזקה או מקבלת רישיון נהיגה למשך שלוש שנים מסיום הפסילה בפועל.

5. על גזר הדין הגישה המשיבה ערעור על קלות עונש המאסר בפועל שנגזר על המבקש; ואילו המבקש ערער על משך תקופת המאסר חלף קנס שהוטל עליו.

בפסק דינו קיבל בית המשפט המחוזי את ערעור המשיבה על קלות עונש המאסר בפועל, וקבע כי לאור חומרת העבירות שבהן הורשע המבקש, יש לגזור עליו עונש של 18 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. זאת, בהתאם לעונש שנגזר על האדם הנוסף שהורשע בגידול הסם בצוותא עם המבקש בפרשה זו.

לצד זאת, ערעור המבקש התקבל אף הוא באופן חלקי, ותקופת המאסר חלף קנס הופחתה ל-90 ימים.

6. על פסק דין זה הגיש המבקש את הבקשה שלפניי ועמה בקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר בפועל שנגזר עליו.

בבקשתו למתן רשות ערעור, טוען המבקש, בעיקרו של דבר, כי עונש המאסר בפועל שהוטל עליו אינו מתיישב

עם עקרון אחידות הענישה ואינו עולה בקנה אחד עם הכלל שלפיו ערכאת הערעור לא ממצה את הדין עם נאשם.

לגישתו, טענות אלו מעוררות סוגיות עקרוניות רחבות היקף החורגות מעניינו הפרטני, אשר מצדיקות מתן רשות ערעור "בגלגול שלישי".

7. דין הבקשה להידחות.

כידוע, רשות ערעור "בגלגול שלישי" תינתן במקרים חריגים בלבד המעוררים סוגיות עקרוניות רחבות היקף החורגת מעניינו הפרטי של המבקש, או במקרים שבהם נגרם לו אי צדק קיצוני או עיוות דין מהותי. זאת ועוד, רשות ערעור על חומרת העונש תינתן אך ורק במקרים נדירים שבהם ניכרת סטייה מהותית ממדיניות הענישה הנוהגת בנסיבות דומות (רע"פ 1438/21 דוקטורוביץ נ' מדינת ישראל (5.4.2021)).

הבקשה שלפניי אינה עומדת באמות המידה האמורות.

8. עצם קיומו של פער בחומרת העונש בין הערכאה הדיונית לערכאת הערעור כשלעצמו אינו מצדיק מתן רשות ערעור, אלא יש לבחון האם העונש שהוטל על המבקש הולם את חומרת העבירות שבגינן הורשע (רע"פ 8695/19 פסו נ' מדינת ישראל (5.1.2020)).

בענייננו, על אף הפער המשמעותי בין העונשים שהושתו על המבקש בשתי הערכאות, אני סבור כי העונש שגזר עליו בית המשפט המחוזי משקף היטב את חומרת מעשיו.

בית משפט זה הדגיש לא אחת את החומרה הרבה שיש לייחס לעבירות סמים מסוכנים, המצריכות ענישה משמעותית ומרתיעה תוך נקיטת יד קשה כלפי כל המעורבים בביצוען (רע"פ 7906/19 אדרי נ' מדינת ישראל (3.12.2019)).

במקרה דנן, נטל המבקש חלק פעיל בייצור, הכנה והפקה של סם מסוכן והחזקת סמים שלא לצריכה עצמית, בכמות "מסחרית", כפי שתואר בכתב האישום. בנסיבות אלו אני סבור כי העונש שנגזר עליו חמור במידה המצדיקה מתן רשות לערעור.

9. אשר על כן, הבקשה נדחית, וממילא מתייתרת הבקשה לעיכוב ביצוע העונש.

עם זאת, מצאתי להורות, לפני משורת הדין, על דחיית מועד התייצבותו של המבקש למאסר, על מנת לאפשר לו פרק זמן נאות להתארגנות.

המבקש יתייצב לשאת בעונש המאסר בפועל שנגזר עליו ביום 20.4.2021 עד השעה 10:00 ביס"ר דקל, או על פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברשותו תעודת זהות או דרכון.

ניתנה היום, כ"ה בניסן התשפ"א (7.4.2021).

שׁוֹפֵט
